

Grækerne, de maa ogsaa betale Krigsomkostningerne, uagtet de have meget daarlig Raad dertil, og Landbruget har det sikkert ogsaa; men derved er vel sagtens nu ikke noget at gøre.

Seg skal ikke rette nogen Bebrejdelse til den ny Landbrugsminister, fordi han nu har set sig Nødsaget til at gaa med til dette; men jeg vil henlede Opmærksomheden paa et andet Punkt i Finansloven. Det er nemlig den Bevilling, der findes paa § 26 Nr. 11, hvor der bevilges 75,000 Kr. til at tilvejebringe en Dampstibsforbindelse mellem Esbjerg og Midtengland eller Nordengland. Denne Sag er jo fuldstændig overladt til den højtærede Landbrugsministers Ordning. Seg kan nu saa fuldt vel forstaa, at den højtærede Minister ikke nu straks kan være forberedt til at forklare os, hvorledes denne Sag skal ordnes, og jeg kan derfor heller ikke tænke mig at faa noget Svar derpaa; men da den højtærede Landbrugsminister sagde nede i det andet Ting, at hvis hans Popularitet skulde lide noget Staar lige over for Landbruget ved, at denne Bevilling nu er gaaet ud, vilde han søge at erhverve denne Popularitet paa anden Maade, saa vil jeg kun gøre opmærksom paa, at her er en Maade, hvorpaa den kunde erhverves; for jeg vil sige, at særlig de yndste Eksportører sætte megen Pris paa denne Bevilling og sætte megen Pris paa, at vi saa det ordnet paa en hensigtsmæssig Maade. Seg vil derfor udtale, hvad der er Eksportørernes Ønske, og de gaa navnlig i to Retninger. Dels maa vi have Skibe, der ere tidsvarende i alle Retninger, idet det gælder om at sende særligt vort Smør med Skibe, der ere udrustede med alle Nutidens Midler, og dels ønsker man at blive fritagen for, at Fragterne for Landbrugets Takster bestemmes af et eneste Dampstibsfelskab; thi saaledes have Eksportørerne hidtil været stillede. Seg tror, man vilde føle sig i høj Grad tilfredsstillet, dersom man ad denne Vej kunde opnaa, at det ikke blev eet Dampstibsfelskab, der bestemte den Ting. Seg skal for øvrigt anbefale at vedtage Forslaget i den foreliggende Skikkelse.

Madjen-Mygdal: Første Behandling af Finansloven plejer jo at give rig Anledning til at komme ind paa forskellige Betragtninger, baade med Hensyn til Enkeltheder og til den politiske Situation i det hele. Seg finder dog ikke Anledning til her at komme ind paa noget saadant, idet jeg antager, at det er os alle om at gøre saa hurtigt som muligt at faa en Ende paa den

langvarige Finanslovsbehandling. Seg skal derfor i det væsentlige indskrænke mig til at anbefale mine Meningsfæller at stemme for Forslaget, som det nu foreligger. Seg vil kun tilføje et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, vi hørte, dels fra det ærede kongevalgte Medlem (Steffenien) og dels fra den ærede sidste Taler (Bojsen). Det ærede kongevalgte Medlem omtalte Bevillingen til Kredsbureauet og talte om dens usmagelige Karakter. Seg skal ikke udtale mig om, hvorvidt dette Udtryk er berettiget, men kun sige, at det er en Bevilling, som jeg og mine Meningsfæller sætte Pris paa, medens der vistnok er adskillige Poster paa Finansloven, som vi ikke sætte Pris paa. Der er derfor ikke Grund hverken fra den ene eller den anden Side til at tale om Bevillingens usmagelige Karakter. Der foreligger jo nu Enighed om det foreliggende Forslag, og det forekommer mig at maatte være tilstrækkeligt til, at alle maatte føle sig tilfredse.

Naar det ærede 2det Medlem for 10de Kreds ganske særlig beklagede sig paa Landbrugets Begne, vil jeg tillade mig dertil at sige, at det høje Ting jo godt ved, at jeg Gang efter Gang, naar Lestighed gaves, har paataalt Landbrugets Læb. Ingen tvivler sikkert om min Stilling i saa Henseende. Det forekommer mig dog, at det ærede Medlem ikke har nogen Ret til at udtale sig, som han gjorde. Seg vilde ganske vist have sat særlig Pris paa, om de 200,000 til Røds eksport vare medtagne, og det samme gælder vist i det væsentlige mine Meningsfæller i det andet Ting, hvilket jo er udtalt baade mundtligt og skriftligt; men det er jo bitterligt for alle, at den høje Regering har modsat sig dette, og i saa Fald tænner jeg ikke, at der er noget vundet ved, at vi her gøre Forsøg paa at indlede ny og maaske temmelig langvarige Forhandlinger paa et Tidspunkt, hvor vi sikkert alle ere fede af deres Fortsættelse. Det er jeg absolut imod. Med Hensyn til disse Bevillingers Nødvendighed skal jeg kun sige, at da Finansloven begyndte den 1ste April, var der ikke et Menneske, der tænkte paa disse to Poster. Naar der tales om en Rødstilstand, skal jeg kun gøre opmærksom paa, at dersom det i det indværende Finansaar skulde vise sig absolut nødvendigt at anvende et Beløb i saa Henseende, er jeg vis paa, at der ingen er, der vil have noget imod, at den højtærede Landbrugsminister træffer de fornødne Foranstaltninger paa forventet Tilfølsbevilling. Hermed skal jeg anbefale det foreliggende Finanslovsforslag.